2010.gada 29.janvāra spriedums Nr.A-01475-10/12 lietā par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē, t.i., par kravas pārvadāšanu bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu no 4 līdz 6 tonnām vai ass slodzi no 1 tonnas līdz 1,5 tonnām, un par SIA „R CASE" saukšanu pie administratīvās atbildības

NORAKSTS

Lieta Nr.A42616608

Lietvedības Nr.A1475-10/12

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 29.janvārī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību „R CASE" pilnvarotajai pārstāvei *I.A.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātas iestādes Autotransporta inspekcijas pilnvarotajai pārstāvei *I.T.*,

2010.gada 13.janvārī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk tekstā arī – SIA) „R CASE" (vienotais reģistrācijas Nr.44101005760) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{33} panta devītās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 15.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta SIA „R CASE" (turpmāk tekstā arī – Sūdzības iesniedzēja) sūdzība par Autotransporta inspekcijas (turpmāk tekstā arī – Inspekcija) 2008.gada 7.aprīļa lēmuma Nr.164 „Par izskatīto iesniegumu administratīvā pārkāpuma lietā" (turpmāk tekstā arī – Lēmums) atcelšanu, ar kuru atstāts negrozīts Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieka 2008.gada 30.janvāra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 407754 par Sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī – LAPK) 149.^{33} panta devītās daļas.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2008.gada 7.jūlija lēmumu Sūdzības iesniedzējas sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. A42616608.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka 2008.gada 2.janvārī plkst. 09:20 Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas inspektors Rīgā, Vecmīlgrāvī, sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. BA407754, kurā konstatēts, ka Sūdzības iesniedzēja ar savu rīcību pieļāvusi Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumos Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā arī – CSN) 3.pielikuma 208.punktā paredzēto pārkāpumu.

Protokolā konstatēts, ka Rīgā, Vecmīlgrāvī, maršrutā no Rīgas uz Rīnužiem, Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas inspektors *K.M.*, veicot transportlīdzekļa Scania R420, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs//*, faktiskās masas kontroli ar portatīvajiem svariem HAENNI WL 103, konstatēja pārkāpumu, fiksējot transportlīdzekļa faktisko masu 59450 kg, kā arī otrās ass slodzi 11400 kg, trešās ass slodzi 11250 kg – pēc pieļaujamās kļūdas 5% atrēķināšanas, transportlīdzekļa faktiskā masa sastāda 56477 kg, otrās ass slodze sastāda 10830 kg un trešās ass slodze sastāda 10687 kg. Transportlīdzekļa faktiskā masa pārsniegta par 4477 kg, otrās ass slodze pārsniegta par 1130 kg un trešās ass slodze pārsniegta par 1187 kg.

Sūdzības iesniedzējas rīcībā tika saskatīts pārkāpums, par ko paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.^{33} panta devītajā daļā.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieks 2008.gada 30.janvārī pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 407754 par Sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{33} panta devītās daļas, piemērojot naudas sodu 3000 Ls apmērā.

2008.gada 7.martā Autotransporta inspekcijā saņemts Sūdzības iesniedzējas iesniegums par lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 11J/BA

407754 apstrīdēšanu ar lūgumu atcelt Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieka 2008.gada 30.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpumu lietā Nr. 11J/BA 407754 par naudas soda uzlikšanu.

Apstrīdēšanas iesniegumā Sūdzības iesniedzēja norāda, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā tika pieņemts, pamatojoties uz 2008.gada 2.janvāra administratīvā pārkāpuma protokolu. Minētajā protokolā nav norādīts svēruma čeka numurs, kas apliecinātu konkrētā transportlīdzekļa svēršanas rezultātus. Turklāt transportlīdzeklis ir svērts tikai vienu reizi. Protokolā norādītie svēršanas rezultāti nav pareizi, jo svēršanas vietā netika ievērotas svaru ekspluatācijai izvirzītās prasības – vieta nebija pietiekoši līdzena. Sūdzības iesniedzēja nepiekrīt, ka būtu bijis pieļauts protokolā norādītais kopējās masas pārsvars un ass slodzes pārsvars, jo tas neatbilst pavadzīmē norādīto kokmateriālu daudzumam.

Izskatot Sūdzības iesniedzējas apstrīdēšanas iesniegumu, Autotransporta inspekcija 2008.gada 7.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.164 „Par izskatīto iesniegumu administratīvā pārkāpuma lietā", ar kuru nolēma atstāt negrozītu Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieka 2008.gada 30.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 407754 par Sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{33} panta devītās daļas.

[3] Pārsūdzētais lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

Apstāklis, ka administratīvā pārkāpuma protokolā nav minēts mērījuma čeka numurs, nevar būt par pamatu lēmuma atcelšanai.

Administratīvā pārkāpuma lietai pievienota mērījuma Nr. 175 izdruka, lēmumā un administratīvā pārkāpuma protokolā atspoguļotie mērījuma rezultāti nav pretrunā ar mērījuma izdrukā esošo informāciju, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka protokolā norādītie svēršanas rezultāti nav pareizi.

Svēršanai izmantotie HAENNI portatīvie auto svari WL 103 atbilst 1997.gada 27.februāra likuma „Par mērījumu vienotību" un 2006.gada 7.marta Ministru Kabineta noteikumu Nr. 180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" prasībām.

Visi lietā esošie materiāli to kopumā pierāda SIA „R CASE" vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.panta devītajā daļā.

[4] Uzskatot Autotransporta inspekcijas pieņemto Lēmumu par nepamatotu, Sūdzības iesniedzēja Administratīvajā rajona tiesā uzturēja apstrīdēšanas iesniegumā minētos apsvērumus.

Papildus Sūdzības iesniedzēja norādīja, ka, pieņemot lēmumu, piemērot sodu saskaņā ar LAPK 149.^{33} panta devīto daļu, nav ievērotas LAPK 248.panta pirmās daļas normas, kas nosaka, kādam jābūt administratīvā pārkāpuma protokola saturam. Tās paredz, ka protokolā jābūt norādītam normatīvajam aktam un normai, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu.

[5] Autotransporta inspekcija 2008.gada 16.maija rakstveida paskaidrojumā uztur lēmumā minētos argumentus un uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja sūdzība ir nepamatota un noraidāma. Papildus paskaidrojumā norādīti šādi argumenti:

Izvērtējot lietas materiālus, ar Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieka 2008.gada 30.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma protokolā pieļautās neprecizitātes ir novērstas un konstatēts, ka Sūdzības iesniedzējas darbībās saskatāms CSN 208.punkta un 3.pielikuma 10.punkta 10.1.4. apakšpunkta pārkāpums, par ko Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{33} panta devītajā daļā paredzēta administratīvā atbildība.

Transportlīdzekļa vadītājs *V.Z.* sava rakstveida paskaidrojumā kontroles laikā konstatētos pārkāpumus atzina.

Precīzu transportlīdzekļa svaru var noteikt tikai ar svēršanas metodi, kas tika izdarīts kontroles laikā. Saskaņā ar HAENNI svaru lietošanas instrukciju, portatīvie auto svari HAENNI WL103 var tikt lietoti līdz 5% virsmas slīpumam, kā arī pamatojoties uz svaru HAENNI WL 103 vispārējiem padomiem pareizai svēršanai, maksimālā pieļaujamā kļūda statiskā svēršanā transportlīdzekļiem ar dubultām un trīskāršām asu sistēmām sliktā stāvoklī un sliktā svēršanas vietā (arī tajā gadījumā, kad ceļa virsma nav ideāli gluda, taisna vai horizontāla) var būt līdz 5%, svaru kļūda vienmēr tiek atrēķināta, līdz ar to nav pamata apšaubīt objektīvu svēršanas rezultātu.

[6] Sūdzības iesniedzējas pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē uzturēja prasību, pamatojoties uz sūdzībā un apstrīdēšanas iesniegumā esošajiem argumentiem, papildus norādot, ka mērījuma rezultāti nav atbilduši faktiskajiem iespējams tādēļ, ka svērts ir neatbilstošā vietā un apstākļos, proti, ir bijis sniegs, bez tam arī pastāv iespēja, ka paši svari nav bijuši lietošanas kārtībā, proti, Autotransporta inspekcija nevienā dokumentā nav norādījusi, ka būtu izpildītas svaru instrukcijā noteiktās prasības attiecībā par svaru sagatavošanu svēršanai, tādējādi nav skaidrs, vai svaru sagatavošana svēršanai ir notikusi pareizi un vai vispār ir notikusi.

Atbildētājas pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un iepazīstoties ar administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumiem, atzīst, ka sūdzība par Lēmuma atcelšanu nav pamatota un ir noraidāma, vienlaicīgi tiesa secina, ka noteiktais soda mērs ir grozāms.

[8] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[8.1] 2008.gada 2.janvārī plkst. 09:20 Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas inspektors Rīgā, Vecmīlgrāvī, sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. BA407754 *(lietas 44.lapa)*.

[8.2] Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieks 2008.gada 30.janvārī pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā

Nr.11J/BA 407754 par Sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[33] panta devītās daļas, piemērojot naudas sodu 3000 Ls apmērā *(lietas 28.lapa)*.

[8.3] 2008.gada 7.martā Autotransporta inspekcijā saņemts Sūdzības iesniedzējas iesniegums par lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 11J/BA 407754 apstrīdēšanu ar lūgumu atcelt Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieka 2008.gada 30.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpumu lietā Nr. 11J/BA 407754 par naudas soda uzlikšanu *(lietas 55.lapa)*.

[8.4] Administratīvā pārkāpuma lietai pievienota mērījuma Nr. 175 izdruka, lēmumā un administratīvā pārkāpuma protokolā atspoguļotie mērījuma rezultāti nav pretrunā ar mērījuma izdrukā esošo informāciju, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka protokolā norādītie svēršanas rezultāti nav pareizi *(lietas 45.lapa)*.

[8.5] Transportlīdzekļa vadītājs *V.Z.* sava rakstveida paskaidrojumā kontroles laikā konstatētos pārkāpumus atzina *(lietas 47.lapa)*.

[8.6] Saskaņā ar HAENNI svaru lietošanas instrukciju, portatīvie auto svari HAENNI WL103 var tikt lietoti līdz 5% virsmas slīpumam, kā arī pamatojoties uz svaru HAENNI WL 103 vispārējiem padomiem pareizai svēršanai, maksimālā pieļaujamā kļūda statiskā svēršanā transportlīdzekļiem ar dubultām un trīskāršām asu sistēmām sliktā stāvoklī un sliktā svēršanas vietā (arī tajā gadījumā, kad ceļa virsma nav ideāli gluda, taisna vai horizontāla) var būt līdz 5%, svaru kļūda vienmēr tiek atrēķināta, līdz ar to nav pamata apšaubīt objektīvu svēršanas rezultātu *(lietas 60.-76.lapa)*.

[8.7] Izskatot Sūdzības iesniedzējas apstrīdēšanas iesniegumu, Autotransporta inspekcija 2008.gada 7.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.164 „Par izskatīto iesniegumu administratīvā pārkāpuma lietā", ar kuru nolēma atstāt negrozītu Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieka 2008.gada 30.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 407754 par Sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[33] panta devītās daļas *(lietas 23.-25.lapa)*.

[9] LAPK 237. pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingrā saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās, stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām. Līdz ar to arī tiesai ir pienākums izvērtēt, vai administratīvā pārkāpumā lietvedībā ir ievērotas materiālās un procesuālās tiesību normas, kuras noteic LAPK un citi normatīvie akti.

[10] Sūdzības iesniedzēja ir sodīta saskaņā ar LAPK 149.[33] panta devīto daļu, proti, par kravas pārvadāšanu bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu no 4 līdz 6 tonnām vai ass slodzi no 1 tonnas līdz 1,5 tonnām, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt piecdesmit līdz divsimt latiem, kravas pārvadātājam vai nosūtītājam – fiziskajai personai – no trīssimt līdz četrsimt latiem, bet kravas pārvadātājam vai nosūtītājam – juridiskajai personai – no trim tūkstošiem līdz pieciem tūkstošiem latu.

Ceļu satiksmes noteikumu 208.punkts noteic, ja kravas automobiļu, kuru pilna masa pārsniedz 3,5 t, autobusu un to piekabju, kā arī transportlīdzekļu sastāvu gabarīti ar kravu vai bez tās, ar noņemamo aprīkojumu vai bez tā, faktiskā masa vai ass slodze pārsniedz šo noteikumu 3.pielikumā noteiktos lielumus, atļauja braukšanai pa ceļiem jāsaņem normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Atļaujas netiek izsniegtas dalāmu kravu pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, kuru gabarīti pārsniedz šo noteikumu 3.pielikumā noteiktos lielumus.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 3.pielikuma 10.1.4.apakšpunktu, pieļaujamā divasu tilta slodze ir 19 tonnas, ar nosacījumu, ja katras ass slodze nepārsniedz 9,5 tonnas.

[11] Lēmums, pamatojoties uz kuru Sūdzības iesniedzēja ir sodīta saskaņā ar LAPK 149.[33] panta devīto daļu, ir personai, konkrēti Sūdzības iesniedzējai, nelabvēlīgs administratīvais akts un kā tādam tam jāatbilst Administratīvā procesa likuma 67.pantam.

Administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā.

[12] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu Inspekcija ir atstājusi negrozītu Sākotnējo lēmumu par Sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[33] panta devītās daļas, bet sūdzību noraidījusi.

Tādējādi tiesai jānoskaidro, vai Sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 149.[33] panta devītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, un līdz ar to, vai Inspekcijas Lēmums ir pamatots un tiesisks.

[13] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Savukārt minētā panta otrajā daļā noteikts, ka administratīvā atbildība iestājas, ja par šiem pārkāpumiem pēc to rakstura saskaņā ar spēkā esošajiem likumiem nav paredzēta kriminālatbildība.

No iepriekš minētās administratīvā pārkāpuma definīcijas izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas darbībās. Tādējādi darbība var tikt uzskatīta par administratīvo pārkāpumu, ja ir konstatēts konkrēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzēts administratīvā pārkāpuma sastāvs: objekts – tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums; objektīvā puse, kas raksturo to, kā izdarīts administratīvais pārkāpums; subjekts – persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu; subjektīvā puse – vainojama darbība. *(sal.sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu*

departamenta 2007.gada 6.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-497 [8] punktu).

Tādejādi, lai Sūdzības iesniedzējai piemērotu administratīvo sodu par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{33} panta devītajā daļā ir jākonstatē pantā noteiktā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[14] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, dažādi dokumenti, pārkāpumu fiksējošo tehnisko līdzekļu izdrukas, fotouzņēmumi un tml.

[15] Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos pierādījumus, kam ir nozīme lietā:

[15.1] Autotransporta inspekcijas vecākā inspektora 2008.gada 2.janvārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. BA407754 (turpmāk arī – Protokols), kurā konstatēts, ka autovadītājs *V.Z.* vadīja Sūdzības iesniedzējai piederošo kravas transportlīdzekli SCANIA R 420, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, un pēc minētā transportlīdzekļa svēršanas tika konstatēta šī transportlīdzekļa kopējās masas un divasu velkošā tilta pārslodze. Fiksēta kopējā faktiskā masa 59450 kg, pēc pieļaujamās kļūdas 5% atrēķināšanas – 56477,5 kg (pie pieļaujamā 52000 kg), pārsvars – 4477,5 kg. Divasu dzenošā tilta otrās ass slodze – 11400 kg, trešās ass slodze – 11250 kg. Atrēķinot pieļaujamo kļūdu 5%, slodze uz otro asi – 10830 kg, uz trešo asi – 10687 kg (pie pieļaujamā – 9500 kg), tādējādi pārsvars uz otro asi 1130 kg (tiesa konstatē, ka Protokolā ir acīmredzama matemātiska kļūda, proti, ir jābūt 1330 kg, kas parādās arī Inspekcijas Sākotnējā lēmumā), uz trešo asi - 1187 kg *(lietas 44.lapa)*. No Protokola izriet, ka Sūdzības iesniedzēja ar savu rīcību ir pieļāvusi Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumos Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā arī – CSN) 3.pielikumā paredzēto pārkāpumu.

[15.2] Svaru HAENNI WL103 mērījuma Nr.175 izdruka, no kuras ir redzams, ka kravas transportlīdzekļa SCANIA R 420, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* kopējā faktiskā masa ir 59450 kg, otrās ass slodze – 11400 kg, trešās ass slodze – 11250 kg. *(lietas lapa 45)*.

[15.3] Kravas kontroli apliecina Inspekcijas sastādītais Kravu kontroles akts Nr.067835 *(lietas lapa 46).*

[15.4] Autovadītāja *V.Z.* paskaidrojums, kurā *V.Z.* norāda, ka kravu uzkrāva ostā – Atlantijas ielā, kur esot rādījis pieļaujamo svaru *(lietas 47.lapa)*.

[15.5] Svaru HAENNI WL103 Atbilstības sertifikāts Nr.511-00090 *(lietas 103.-105.lapa)* un CE atbilstības deklarācija *(lietas 106.-108.lapa).*

[16] Lietā nav strīda par to, ka transportlīdzeklis SCANIA R 420, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar kuru Sūdzības iesniedzēja veica kokmateriālu pārvadājumus, atbilst Ceļu satiksmes noteikumu 3.pielikuma 10.1.4.punktam, proti, tā pieļaujamā divasu tilta slodze ir 19 tonnas un slodze uz vienu asi nevar pārsniegt 9,5 tonnas.

Lietā nav strīda arī par to, ka transportlīdzeklim SCANIA R 420, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ir bijusi lielgabarīta un smagsvara kravu pārvadāšanas atļauja, kura deva tiesības ar šo transportlīdzekli pārvadāt kravas līdz 52 tonnām.

[17] Sūdzības iesniedzēja ir norādījusi uz šādiem argumentiem, kuru dēļ tā saukšanu pie administratīvās atbildības uzskata par nepamatotu, proti;

1) Protokolā nav norādīts svēruma čeka numurs, kas apliecinātu konkrētā transportlīdzekļa svēršanas rezultātus;

2) transportlīdzeklis ir svērts tikai vienu reizi, proti, nav notikusi kontroles svēršana;

3) Protokolā norādītie svēršanas rezultāti nav pareizi, jo svēršanas vietā netika ievērotas svaru ekspluatācijai izvirzītās prasības – vieta nebija pietiekoši līdzena; Sūdzības iesniedzēja arī norāda, ka nevar būt vainīga, jo Inspekcija attiecīgās pārbaudes dienā ar dažu minūšu intervālu ir veikusi arī citas Sūdzības iesniedzējai piederošas automašīnas svara kontroli, un pēc tās vadītāja, kas labāk pārzināja svara lietošanas instrukciju, iebildēm par nepareizu svēršanas procedūru, Inspekcija lēmumu ir atcēlusi;

4) pieņemot lēmumu un piemērot sodu saskaņā ar LAPK 149.^{33} panta devīto daļu, nav ievērotas LAPK 248.panta pirmās daļas normas, kas nosaka, kādam jābūt administratīvā pārkāpuma protokola saturam, proti, šīs prasības paredz, ka protokolā jābūt norādītam normatīvajam aktam un normai, kas paredz atbildību par pārkāpumu, bet Protokolā ir tikai norāde uz CSN 3.pielikumā paredzēto pārkāpumu.

[17.1] Konkrētajā lietā tiesa nevar piekrist šādam Sūdzības iesniedzējas apgalvojumam, ka persona nebūtu saucama pie administratīvās par LAPK 149.^{33} panta devītajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu tāpēc, ka administratīvā pārkāpuma protokolā nav ierakstīts svēruma čeka numurs, kas apliecinātu konkrētā transportlīdzekļa svēršanas rezultātus.

No Protokola *(lietas 44. lapa)* 11. ailes izriet, Protokolam ir ticis pievienots Pārbaudes akts Nr.067835, kā arī svēruma čeks. No Protokola 6., 7. ailes izriet, ka 2008. gada 2. janvārī plkst. 9:20 ir tikusi svērta automašīna SCANIA R 420, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*. Lietai ir pievienota mērījumu izdruka Nr.175 *(lietas 45. lapa)*, no kuras redzams, ka svērta ir tā pati automašīna, izdruka veikta 2008. gada 2. janvārī plkst. 9:30, izdrukas dati un protokola dati sakrīt, tāpat par svērumu un pārkāpuma

konstatējumu liecina Kravas pārvadājuma kontroles akts Nr. Nr.067835 *(lietas 46. lapa)*, kas arī ir ticis pievienots Protokolam. Turklāt svērumu apliecina arī autovadītājs *V.Z.* savā paskaidrojumā *(lietas 47. lapa)*. Līdz ar to tiesai nerodas šaubas par to, ka svērums ir veikts automašīnai SCANIA R 420, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, un lietai ir pievienotā mērījumu izdruka Nr.175 *(lietas 45. lapa)* ir tieši tā, uz kuru ir dota atsauce protokolā.

[17.2] Tiesas ieskatā nav pamatots Sūdzības iesniedzējas arguments, ka transportlīdzekli vajadzēja svērt atkārtoti, proti, veikt kontroles svēršanu. Tiesa nekonstatē tādu tiesību normu, kas uzliktu pienākumu Inspekcijai veikt kontroles svēršanu. Vienlaicīgi tiesa neredz pamatu, kādēļ Inspekcijai konkrētajā gadījumā būtu jāveic šāda atkārtota svēršana, jo Sūdzības iesniedzējas automašīnas vadītājs nav norādījis uz svēršanas procesa pārkāpumiem vai citiem trūkumiem. Minētais izriet no *V.Z.* paskaidrojuma *(lietas 47. lapa)*, kā arī no Protokola, kuru bez iebildēm ir parakstījis Sūdzības iesniedzējas faktiskais tā brīža pārstāvis – automašīnas vadītājs.

[17.3] Tiesas ieskatā nav pamatots Sūdzības iesniedzējas arguments, ka Protokolā norādītie svēršanas rezultāti nav pareizi, jo svēršanas vietā netika ievērotas svaru ekspluatācijai izvirzītās prasības – vieta nebija pietiekoši līdzena. Sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi nekādus pierādījumus minētajam apgalvojumam. Šāds norādes nav arī autovadītāja *V.Z.* paskaidrojumā. *V.Z.* tika aicināts kā liecinieks uz lietas izskatīšanu, bet neieradās, Sūdzības iesniedzējas pārstāve nav iebildusi pret liecinieka liecības noklausīšanās. Vienlaicīgi tiesa norāda, ka ņemot vērā faktu, ka *V.Z.* vadīja kontrolēto automašīnu Sūdzības iesniedzēja uzdevumā, viņa liecība varētu būt neobjektīva. Sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi arī pierādījumus par to, kāpēc Inspekcijas lēmums attiecībā par citu Sūdzības iesniedzējas automašīnu tika atcelts. Vienlaicīgi tiesa norāda, ka no gadījumiem ir vērtējams atsevišķi, jo var atšķirties faktiskie apstākļi.

[17.4] Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav pamata Sūdzības iesniedzējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības tamdēļ, ka nav ievērotas LAPK 248.panta pirmās daļas normas, kas nosaka, kādam jābūt administratīvā pārkāpuma protokola saturam, proti, tamdēļ, ka Protokolā nav pilnībā norādīta tiesību norma, kas ir tikusi pārkāpta.

Tiesa konstatē, ka Protokolā ir tikai norāde uz CSN 3.pielikumā paredzēto pārkāpumu, bet nav norādīts konkrēts šī pielikuma punkts. Tiesa atzīst, ka šis fakts ir atzīstams par nebūtisku procesuālu pārkāpumu, jo kā tika konstatēts iepriekš, lietā nav strīda par automašīnas SCANIA R 420, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* tipu, proti, mehāniskais transportlīdzeklis ar divasu tiltu, kuram starpasu attālums ir 1,3 m un lielāks, bet mazāks par 1,8 m un ja dzenošajai asij ir dubultriteņi un pneimatisks vai tam pielīdzināms atsperojums vai ja abām dzenošajām asīm ir dubultriteņi. Tādējādi Sūdzības iesniedzējas transportlīdzeklis atbilst Ceļu satiksmes noteikumu 3.pielikuma 10.1.4.punktam, proti, tā pieļaujamā divasu tilta maksimālā slodze ir 19 tonnas un slodze uz vienu asi nevar pārsniegt 9,5 tonnas. Līdz ar to Inspekcijas svara pārkāpuma aprēķini ir atzīstami par pareiziem.

[18] Novērtējot iepriekš [15] punktā minētos pierādījumus kopsakarā ar Sūdzības iesniedzējas argumentiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem un taisnības principiem, tiesa atzīst, ka ar tiem ir pierādīts fakts, ka Sūdzības iesniedzēja ir pieļāvusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 149.^{33} panta devītajā daļā. Proti, Sūdzības iesniedzēja ir pārvadājusi kravu bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo kopējo faktisko masu vairāk par 4 tonnām un ass slodzi vairāk par vienu tonnu.

[19] Izvērtējot Sūdzības iesniedzējas darbības, tiesa atzīst, ka tajās ir konstatējama administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse – Sūdzības iesniedzējas vainojama rīcība kas ir izpaudusies neuzmanības formā. Proti, Sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu aiz neuzmanības. Saskaņā ar LAPK 11.pantu administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 12. panta trešo daļu, pārvadātājam jāpārbauda, vai krava autotransporta līdzeklī iekrauta un nostiprināta atbilstoši satiksmes drošības un autotransporta līdzekļa ekspluatācijas prasībām.

Konkrētajā lietā tiesa uzskata, ka Sūdzības iesniedzējai kā kravas pārvadātājam vajadzēja un tā varēja paredzēt kaitīgās sekas, kas var iestāties, ja tā pārvadās kravu, kas pārsniedz atļauto divasu tilta slodzi. Tā kā Sūdzības iesniedzēja paļāvās uz transportlīdzekļa vadītāja pieredzi un spēkā neesošiem teorētiskiem aprēķiniem, tad tai bija arī jāapzinās, ka gadījumā, ja tiks iekrauta pārlieku liela krava, var tikt pārsniegta Ceļu satiksmes noteikumos noteiktā divasu tilta slodze, kuras pārsniegšanai pieteicējai nav izsniegta atļauja.

[20] Saskaņā ar LAPK 8.panta otro daļu aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas.

Ar 2009. gada 22. janvāra likumu ir izdarīti grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{33} pantā. Tiesa konstatē, ka Sūdzības iesniedzējas pārkāpums būtu kvalificējams pēc pašlaik spēkā esošās LAPK 149.^{33} panta astotās daļas redakcijas.

Pašlaik spēkā esošā LAPK 149.^{33} panta astotā daļa paredz, ka par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu no 2 līdz 5 tonnām vai ass slodzi no 0,5 līdz 2 tonnām, vai tilta slodzi, ja atsevišķi nav noteikta katras tilta ass pieļaujamā slodze, no 1 tonnas līdz 3 tonnām, — uzliek naudas sodu kravas pārvadātājam no četrsimt līdz tūkstoš latiem.

Attiecīgi LAPK 149.^{33} panta astotās daļas pārkāpuma sastāvam atbilst Sūdzības iesniedzējas pārkāpums, pārsniedzot kopējo transportlīdzekļa faktisko masu par 4477 kg, otrās ass slodzi par 1330 kg un trešās ass slodzi par 1187 kg.

Atbilstoši LAPK 8.panta otrajai daļai minētajām tiesību normām attiecībā pret Sūdzības iesniedzēju ir atpakaļejošs spēks. Līdz ar to tiesai tas ir jāņem vērā administratīvā soda noteikšanā.

[21] Tiesa konstatē, ka Sūdzības iesniedzējai bija piemērots minimālais iepriekš spēkā esošās normas sankcijā noteiktais naudas sods. Līdz ar to tiesai ir pamats noteikt minimālo jaunās tiesību normas sankcijā noteikto naudas sodu, proti, Ls 400.

Tādejādi saskaņā ar LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktu, tiesa uzskata, ka pieteicējai piemērotais sods ir grozāms un nosakāms četri simti latu apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 8. panta otro daļu un 286.panta pirmās daļas 5.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „R CASE" sūdzību par Autotransporta inspekcijas 2008.gada 7.aprīļa lēmuma Nr.164 „Par izskatīto iesniegumu administratīvā pārkāpuma lietā" atcelšanu **noraidīt**.

Grozīt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „R CASE" noteikto soda mēru, nosakot to četri simti latu apmērā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 29.janvārī.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ Dz.Melbārdis

Rīgā, 2010.gada 29.janvārī